

La sala d' estar és un camp de futbol de Josep M Fonalleras

Dissabte 22 d' octubre

10:30h

Josep Maria Fonalleras i Codony neix a Girona el 26 de juny del 1959. Escriptor i articulista, estudia Filologia Catalana i també Dret, tot i que aquests últims estudis els deixa inacabats. Ha treballat com a administratiu i les seves col·laboracions en la premsa diària fa temps que sorprenen per la seva capacitat per a copsar el pols de la vida quotidiana. D'entre aquests articles destaquen entre altres els publicats a *El Punt*, *El País* o *La Vanguardia*, sovint anàlisis que volen denunciar les conseqüències de la globalització de la cultura o els problemes de la llengua catalana als inicis del segle XXI.

Josep Mª Fonalleras rememora la seva infantesa a **“La sala d' estar és un camp de futbol”**. Una obra descriptiva, que fuig de la nostàlgia o els sentimentalismes, vol capgirar el gènere i ser un “cant a la vida”.

La mort, l'homenatge als pares, els jocs amb els germans, els amics o el primer amor se succeeixen en un relat descriptiu on l'autor ha volgut donar la volta al concepte d'autobiografia, fugint de sentimentalismes, comparacions o la nostàlgia dels vells temps.

Fonalleras tenia clar que no volia fer una autobiografia típica. Tal i com ell mateix diu, no es tractava “d'explicar batalles” sinó de fer un “discurs literari” diferent, en el qual hi predominessin les descripcions. D'aquesta manera Fonalleras deixa que els lectors interpretin com vulguin les seves paraules. Un clar exemple d'aquest joc és l'inici i el final del llibre, on l'escriptor barreja conceptes com la vida i la mort. L'obra arrenca amb la defunció de la mare de Fonalleras i finalitza amb una reflexió sobre aquesta temàtica, utilitzant el pròleg de l'obra “ El jardí dels Finzi Contini”

Una obra que vol ser alguna cosa més que una recopilació de memòries d'infantesa. D'allò reduït, personal i petit se'n pot extreure una lectura més àmplia. Per això l'autor ha treballat en profunditat l'estil, un present continu que permet dotar l'obra d'harmonia i una coherència general. Un to “escèptic” que, tal i com diu el mateix autor, ha estat el que més li ha costat.

Al llarg de les pàgines , l'autor detalla la seva vida i la situació de la seva família, l'entrega de la seva mare, la bondat dels avis o el seu primer amor. El cossi d'aram, la hipocondria, els viatges del pare, la cuina de la seva mare, els jocs, els germans, els accidents que ha patit durant la seva vida; cada detall crea un petit univers. Un entorn que els més gironins reconeixeran, ja que Fonalleras repassa establiments històrics que van existir fa unes dècades a Girona, alguns dels quals encara es mantenen dempeus.